

JANUSZ ANDRZEJCZAK (1887-1939)

Urodził się 27 października 1887 roku w Gostyniu. Jego rodzicami byli Marcin i Jadwiga z domu Biniasz. Uczęszczał do siedmioklasowej szkoły powszechnej w Gostyniu. Bezpośrednio po jej ukończeniu od 1901 roku do 1905 roku pracował w Państwowej Kasie Powiatowej i Landraturze w Gostyniu, skąd, z powodu szykan Niemców, zmuszony był odejść. W okresie od 1906 roku do 7 stycznia 1919 roku, po 3-letniej praktyce administracyjno-rolniczej i finansowej, pracował w majątkach ziemskich w Poznańskim i w Prusach Wschodnich jako sekretarz. Pracę tę przerwała w latach 1909-1911 służba wojskowa. Od 2 sierpnia 1914 roku do 27 lutego 1915 roku brał udział w I wojnie światowej, skąd wrócił jako 50% inwalida.

Od listopada 1918 roku do 7 stycznia 1919 roku uczestniczył w pracy niepodległościowej. Był organizatorem Straży Ludowych i wypraw na Grenzschutz w Wysoce i w Białośliwiu, w powiecie wyrzyskim. Ścigany za zdradę stanu musiał uciekać z żoną do Poznania. 1 kwietnia 1919 roku objął stanowisko sekretarza powiatowego i zastępcy starosty w Witkowie, które zajmował do 30 września 1920 roku. Następnie do 1 lutego 1924 roku piastował takie samo stanowisko w Koźminie. 2 lutego 1924 roku został przeniesiony do Środy, gdzie sprawował podobne stanowisko w Starostwie Powiatowym. Wypełniał je do marca 1933 roku, a następnie był referentem bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W tym okresie swojego życia należał do różnych stowarzyszeń. Był prezesem Stowarzyszenia Urzędników P. i S. na powiat średzki, wiceprezesem Koła Związku Powstańców Wielkopolskich i skarbnikiem Stowarzyszenia Dom Społeczny im. Marszałka Piłsudskiego oraz członkiem O. Z. N. w Środzie. Za swoją aktywność społeczną otrzymał w 1931 roku Srebrny Krzyż Zasługi (Nr 2673/31). W tym czasie zawarł związek małżeński z Marią Magdaleną Petersówną. Mieli jedną córkę Ilonę (25 maja 1919 roku – 10 kwietnia 2006 roku).

13 września 1939 roku został aresztowany przez Gestapo i wywieziony do Fortu VII w Poznaniu, gdzie 20 listopada 1939 roku został rozstrzelany. Jego symboliczny grób znajduje się na cmentarzu parafialnym w Środzie Wlkp. Jego żona z córką zostały wywiezione do Generalnego Gubernatorstwa. Trafiły do Ostrowca Świętokrzyskiego, skąd powróciły do Środy w 1945 roku